

SZEGEDI HIRADÓ.

8-ik szám.

Vasárnap, téli (január) 27-én 1861.

Harmadik évfolyam.

Megjelentek:

Hetenkint kétszer, esztőtörökön és vasárnap reggel.

Szerkesztői iroda:

Szentháromságota, Geislerféle ház, 872 szám, hová a kéziratok bérmentve utasítandók.

Kiadóhivatal:

Burger Zsigmond könyvkereskedése.

Előfizetési feltételek.

Videkre postán és Szegeden hazhozóddással: Egész évre 8 frt. — félévre 4 frt. — évszámra 2 frt osztr. ért.

Helyben elvitte a kiadó-hivatalból: Egész évre 6 frt. — félévre 3 frt. — évszámra 1 frt 60 k. osztr. ért.

Egyes szám ára 8 ujkr.

Hirdetések:

Az ötbasábas petitor egyszeri hirdetésénél 7 ujkr kétszerinél 6 ujkr., többszörinél 5 ujkr. Bélyegül minden egyes bejelentésért 30 ujkr. A nyilatkozóban a hárombasábas petitor igaztási díja 20 ujkr.

Az előfizetési pénzek és hirdetések Burger Zsigmond könyvkereskedéshez címezendők.

Kérelem.

Tisztelt Szerkesztő Ur! Tisztújításunk szerencsésen bevégeztük. Tiszviselőinket és népképviselőinket a közbizalom választá meg. Minél fogva méltán elvárjuk, hogy a bizalomnak meg is feleljenek. Tiszviselőinket illetőleg nincs is erősen semmi kétségünk; de a képviselők közül tán nem mindegyik érzi azon kötelességet, miszerint nem elég a szép címet viselni, hanem kötelessége a közgyűléseken szorgalmasan megjelenése a haza és város ügyeinek elintézésében cselekvő részt venni. Ismerünk olyat, ki igen buzgó korteskedett, hogy képviselővé választassék, de a jelen közgyűlésen nem volt szerencsés látni, pedig igen érdekes közjogi kérdések kerültek szónyegre.

Arra kérem tehát Szerkesztő Urat, sziveskedjék becses lapjában mindig névszerint kitenni a közgyűlésen jelen volt képviselőket, hogy így a választók tudhassák, mennyire felelt meg minden képviselő azon közbizalomnak, melyet belé helyeztünk s mennyire tesz eleget hazafiai kötelességének.

Kelt Szegeden, téli 24-én 1861.

Egy választo.

(Készeleg teljesítjük e kívánásod annál is inkább, mert teljesen osztjuk az olaszok ismeretes jelszavát: Ne csak szájjal, hanem tettel is lépjen síkra az, ki hazafinak kívánja tartani magát. Ezentúl minden közgyűlési jelentésünk a jelen volt képviselőket nevével tartalmazandja. Szerk.)

Szeged város közgyűlése.

(téli 24-én s következő napjain.)

(Folyt.)

♣ A még hátralévő két állomás 24-én reggel töltet be.

Selyemtenyészési felügyelővé választottuk: Wimmer Sebestyén.

Körházgondnokká Szilber Benő. Burger Zsigmond képviselő az alorosi állomás kijelölését indítványozza, mi az elnököl polgármester azon nyilatkozata mellett, hogy mitán az 1847. törvények csak a tisztí főorvos választását rendeli s ez meg is választván, a többi tisztí orrosi és sebész állomás pedig jelenleg betöltve vannak s így a kérdésben ferdő alorosi tisztiség is betöltve lévén, jelenleg választás alá nem jön, a kérdéses által helyeseltett.

Most a közjogi kérdésekre került a sor. Legelőször a f. hó 16-án kelt királyi leirat olvastatott föl.

A fejedelmek szigorletes szavai kétszeres megtökést szeltek azon napon, melyen az alkotmány szabadságot ígért fejedelmi szó szentségében bizó városi közönség 12 évi sanaryusd után legelőször állt össze, hogy közjogi tárgyak fölött tanácskozzék.

Alig hangzottak el a fejedelmi okirat kemény szavai a jegyző ajkáról, Tóth István képviselő, ki nem Szegeden született ugyan s eszerint többek ferde nézete szerint idegen, Szeged képviselő testületének diósőségére való szónoklatban fogott az okmány tartalmának fejtegetéséhez.

Visszatekintve — ugymond — ezredéves történetünkre, a magyar nemzet jellemének fővonásai egyrészt kegyelet és hűség a fejedelm iránt, másrészt szilárd ragaszkodás az önkormányzáshoz, az alkotmányos szabadsághoz. A nemzet a fejedelmekkel együtt hozza a törvényt és saját hozzájárulása nélkül nem ismer parancsot.

E szempontból tekintve a leiratot, vizsgáljuk meg, minő okok és körülmények adhatták ki a fejedelmekkel és magyar tanácsosaival ezen az alkotmányos szabadsággal meg nem egyeztetésről rendőletet, és vajjon az ugy, amint kiadott, Szegedre alkalmazható-e vagy nem.

A királyi trónraléptekor ugy mint a m. évi mindszentbő 20-ki nyilatkozványában, hasonlóan a kérdésben lévő leirathoz a pragmatika s zankcióra hivatkozván, elismeri, hogy a törvényhozás joga nem illeti magát a királyt, hanem a nemzetet közös jogot képez. Kijelentette ama nyilatkozványban, hogy a helyhatóságok jogait egész erőnyben kívánja visszaállítani s e kijelentést ismételve olvassuk f. hó 16-ki leiratában.

A pragmatika zankciókétoldala szerződés, mely egyrészt a fejedelmek családnak az örökösödést leányagón is, másrészt a nemzetnek az önkormányzatot és alkotmányos szabadságot biztosítja. Ezért köteles a fejedelmek trónraléptekor hűleget kiadni és esküvel fogadni, hogy a nemzet jogait és törvényeit föntartandja, az ország javait és határát megvédeni.

A kormánytól érkezett nyilatkozványok folytán, melyek ezen kétoldala szerződésre hivatkoznak, természetes, hogy a megyék ugy, mint a városi helyhatóságok bizva a királyi szóban, mindazon hatáskört, melyhez maugnak följosogottaknak szertek, elfoglalák.

Ha két ismerős vagy jó barát 12 évi elszakadás után találkoznak, megkérdeik egymástól, a hosszú távúllat alatt mi történt velük; mi természetesebb tehát, mint az, hogy a 12 évig elnyomott nyilvános élet megújulásával a megyék és városi helyhatóságok jegyzőkönyveik után hasonlólt cselekedtek.

Maga a főkorlátok mondá a főispánokhoz meszeszt körleleiben, hogy szent István bíróalmának visszaállítása a végül, mely felé kell, hogy törekedjünk; mi természetesebb tehát, mint hogy a megyék és helyhatóságok egyfelől a pragmatika szankcióban, másfelől az 1848-ki törvények teljes visszaállításában találták erre a legalkalmasabb eszközöket.

Hogy a velünk nem minden időben testvérlábon állott nemzetiségeket kiengeszteljük, oly ártározott lépésre volt szükség, mely teljesen megnyugtassa őket; ha ezt az esztelmi értekezletre vagy a csak hónapok multival összehívott országgyűlésre hagydottuk, nem jöttek volna anynyi szeretettel, oly bizalommal élénk, mint tapintatos eljárásunk folytán valóban tevék.

A korlátok megolándó kérdésül azt is kinttze, találtak föl azon sarkpont, melyen az ország függetlenségét visszaállíthassuk. Ha tekintjük, hogy a nemzet függetlensége az önkormányzatban áll; ha figyelembe vesszük, hogy törvényeink eltiporatván, idegen önkénynek valánk alávetve: nagyon természetes, hogy függetlenségünk visszaállításának sarkpontját önkormányzatunk visszahelyezésében kerestük és találtuk föl; nagyon természetes, hogy a pragmatika zankció értelmében alkotmányos szabadságunk visszaállítását kívánjuk a fejedelmektől, mely után elmondhassuk ismét, mit egy évezreden át annyiszor ismételtük apaink: Semmit róitunk, nélkülünk!

Ugyan a korlátok kívánta, találnk föl azon sarkpontot, melyen nemzetünk önállósága visszaállíthatassék. Ha tekintjük, hogy nyelvünk mind a közigazgatás, mind a törvénykezés teréről leszorítá, ha megemlékeznünk arról, hogy a legutolsó falsi jegyző is oda volt kényszerítve, hogy német rendőleteket fogadjon el; ha eszünkbe jut, hogy még a bünvádi vallomásoknál is tolmácsokra volt szükség, hogy a német bíró a magyar bünöst és tantság megérthesse; ha figyelembe vesszük, hogy tanodáinkban a magyar nyelv elhanyagoltott, nem egyből teljesen kiszorítottat s idegenek volt helyet adni kénytelen; ha végre szomorú szívvel arra gondolunk, hogy Magyarország nyilvános tanítetzetéből e hon története kiküszöböltett s a magyar

ifju, midőn a német rendszer értelmében képzettnek vélte magát, diós ősei viselt dolgaiat nem ismeré, valamint azon földet sem, melyen, mint a nagy költő mondá, élnie, halnia kell; ha e serelemeket kellő figyelembe vesszük, nem természetese, hogy mindezek javítására, orvoslására csak az 1848-ki törvényekben találhatunk iri, biztosítékot.

Midőn maugának a korlátoknál utasítása folytán egy vezettek a megyék és helyhatóságok, amint vezettek, az nem volt forradalmi viselkedés, hanem a magyar nemzet ismert öszintéségének és férfiaságának kidolysása.

Kérdésben lévő királyi leirat Szegedre nem alkalmazható; mert Szeged közönségének eddig közgyűlése nem lévén, közjogi kérdések megvitatására alkalmatlan nyilt.

A megválasztott menekültek maga az összes nép egyeteme ajándékozta meg bizalmával; vannak e ezek közt olyanok, kiket a királyi leirat megnevezés nélkül ért, Szeged képviselő testület egyrésztől nem tudja és nem tudhatja, másrésztől az összes közönség határozatának megmúasítása nem áll hatalmában.

Az adóbehajtás akadályozására s a törvénykezés tetleges élethelegítésére célzó határozatokat még nem hozott Szeged; a nép terhelésével nemzetiséget nem állított, szóval az ősi magyar törvények adta jogok határán túl nem lépett.

Ambar Szegedre a leirat nem alkalmazható, ambar Szeged közönsége a megyei és egyéb helyhatósági határozatok mérlegelésére és megbírállására magát hivottának nem érzi; a kérdésben lévő királyi leiratnak a magyar nemzet öszintéségére és politikai érettségére hivatkozása folytán fölirat készítését indítványozza a szónok, melyben következők lennének nyilvánítandók.

A fejedelmek legbiztosabb támaszát népei bizalmában találja, ezt pedig csak ősi törvényeink visszaállítása s pontos megtartása szilheti.

Szeged törvénynek és törvényes kiindulási pontnak eszupán az 1848-ki országgyűlési határozatok tartja, melyekben a testvéremmeltekek közös szeretet és barátság eszmi megtestesültek.

Az elégtelenség és bizalmatlanság egyik oka lévén, hogy a honnak sok derek fia kifölődn kénytelen bujdokolni, ezek hazabeszóatassanak.

Az adók behajtását és újoncállításokat országgyűlési határozat nélkül törvénytelennek ismeri és vallja annaknálább, mert a jelen napokban azon legstürgösebb körülményt fol nem ismerhet, melyben az 1715-ki VIII. t. c. 3-ik szakasza alapján a fejedelmek, mitán az ország zászlósaival, főpapjaival és a sz. kir. városok küldötteivel tanácskozott, s ezek Magyarország határainak veszélyeztetéséről meggyözödén, a kívánt újoncokat és adót megszavazták, jogában áll az országgyűlés nélküli is adókat róni és újoncokat állítani.

Emleketendően lenne e föliratban a királyi elődjenek I. Ferencnek szavaira, midőn az adók és újoncok törvénytelen behajtása fölötti sérelmek kötetke terjedtek, kimondani vala kénytelen, hogy ama rendsbárvok fájtak atyai szívének.

A törvénykezt illetőleg végre siettessek az országbíró, hogy mind a helyhatóság, mind a föllebiteli törvényeszeket mielőbb élethe léphessének; mert a népek az önkény kinevezte bírásokhoz nincsen és nem lehet bizodalma.

A jeles szónok lelkes beszédét valamint számtalanszor éljenezsek szakasztoktól félbe, ugy befejezésénél általános éljenezésben tört ki a képviselők hallgatóság. Eghyhang „Elfogadjuk!“ hallatszott a terem minden zugából.

Wöber György képviselő magaváé tévén az előtte szóló nézeteit, a törvénykezésre nézve meggyezi, hogy az általánosság oly módon kellene megtörténnie, mely a magánjogi viszonyokban lehető legkevesebb zavart idézzen elő.

Magyarország lemondana önállóságáról, ha az osztrák kormányt elfogadná, mely csak szervezett rendőri körényszer mellett állhatott föl.

Kijelentetni kívánja a fejedelmek, hogy az

alkotmányellenes bosszantó és elszegényedésre vezető igaztalan adóztatások a nép gyűlöletét keltik föl csupán.

Az 1848 ki törvényekhez szilárd ragaszkodását Szeged városának a kérdéses királyi leirat után ki kell jelentenie azért is, mert a városoknak különösen jó jogokat adtak, melyek a hajtán megvetett polgári osztályának szabadságot s a kiváltságokkal egyenlő jogokat biztosított.

(Altalanos eljének és Elfogadjuk! kiáltások.)
Az előnlők polgármester ezektán kimondja az egyakaratu végzést, mely szerént az említett két szónok előadta elvek alapján fölirat terjesztendő a királynok.

Hozzátetíteli kívánja meg, hogy e város egy, mint egész Magyarország bszndek, mert a nép alkotmányos tisztviselőiben bszndek. Ezek azonban a rendet és békét csak úgy és addig tarthatják fön, ha és ameddig a nép előtt gyűlöletes adónemnek s egyéb terhek behajtására nem kötelezetnek. Ha ez eset bekövetkeznék, egyttal lepatanna rólok azon zománé, mely eljárásukat jelenleg könnyűvé teszi s haszonvetellenekké válálnák, sít gyűlöletesekké, mint a régi rendszer hivatalnokai voltak.

A közgyűlés az indítványt elfogadván, szerkesztésre bizottmányt neveztetik ki, melynek tagjai Osztróvsky József polgármester, Tóth István jászágkormányzó, Wüber György képviselő, Müller Lajos és Kempelen Gyözö főjegyzök.

Fölvlastottat a helytartótanácsnak egy rendülete, melyben a Szegeden tartott ünozás alkalmával elmaradt 41 katonakötelek kiállítását követeli.

Tóth István képviselő előadja, miszerént igaz ugyan, hogy ez ünönek kiállításának elrendölése nem az alkotmányos idöben keletkezett; de ha az előbb tárgyalott királyi leiratra kimondott elveinkhez hűvek maradni akarunk, ki kell jelentenünk, hogy országgyűlési végzés nélkül sem vérben, sem pénzben segédlet nem nyújthatunk. Indítványozza eszerént, hogy fölirat menesztessék a helytartótanácsban, melyben kifejtendő lenne, hogy ezen ünöcsillítás nem alkotmányos tanácsnak illéti s azok kiállítására tisztviselőink nem kötelezhetök. Ha mégis fegyveres erővel szándékolnának e rendület foganatosítani, Szeged közönsége a nyers erőszaknak tetleges alkalmazása ellen nem szegülhetne.

Györgyevics György tanácsnok kijelenti, hogy mieltö a tanács megválasztott, mindenki szümot vetett magával, mire képes, mit tud és mit akar. Vélemény szerént ezen törvényeknek rendület egyseriten félretendö s a tárnoknak megírandó, hogy az ünönek állítása az országgyűlési végzések hozataláig elhalasztassék.

Rónay Mihály képviselő nézete odajárul, hogy mindenki előtt ismert és szent ama törvény, mely szerént addig és ünönet országgyűlési végzés nélkül nem adhatunk. Az elmaradás oka a volt tanács hanyagságában és a katonakötelek meg nem jelenésében keresendö; mindazáltal valamely rendületet félretenni s egyserimint föliratot küldeni nem lehet. Tóth István indítványát egészen elfogadja.

Az önök kimondja a végzést, hogy a 41 ünöne tárgyában a helytartótanácshoz fölirat lesz küldendö.

Fölvlastottat az országgyűllésre küldendö követe megválasztását tárgyzó helytartósági leirat.

Bécsy Antal főkaptányi sérelmet lát abban, hogy az összehívási okmány nem szorosan az 1848-ki V. t. c. alapján szerkesztett, jlesen megszövegi látja a 3., 4. és 5-ik pontokat, melyeknek értelmében az országgyűlés nyelve csak magyar lehet, a honatyáknak Pesten kell összejünök és mely szerént a kövételválasztási középponti bizottmányok nem a helytartótanácsal, hanem a magyar belligyezményekkel lehetnek csak összekötöttésben.

Kremlinger Antal képviselő a két ünöte pontot elbogyatni kívánja.

Tóth István nem az egyes pontokban, hanem az 1848-ki V. törvényekiktöl eltérésben látja a füsérelmet; mert ez azt mutatja, hogy a király és magyar tanácsosai az 1848-ki törvényeket szenteknek és kötelezőeknek ismerni nem akarják.

Határozottat, hogy e sérelmi pontokat tartalmazó fölirat a magyar helytartótanácsnak megküldetik.

Az 1848-ki törvény előirta központi bizottmányt azonnal kineveztetvén, Osztróvsky József polgármester önöklete alatt tagjai lettek: Kolb Antal, Takács Mihály, Mihályfi Ferenc, Maygráber Ágoston, Szabó János, Kátya Gyözö, Bánhidy József, Babarczy József, Mihálykóvics János, Szütes Ferenc, Pálffy Sándor. Jegyzök: Nagy Sándor és Tóth János.

A városi tisztviselök járulékaiknak megszabására Kremlinger Antal prépost önöklete alatt bübbtagu bizottmányt neveztetett.

Másnap 25-én folytatottat a gyűlés.

A tanácsülésből a közgyűllésre áttett zálogolási ügy vételt tárgyalás alá.

A közgyűllés megégyezett abban, hogy a város vagyonát pusztító elzálogolási mód általános oszálásán fölül azon 155,000-frinyi állomáskösz-

kötelezőnyeknek, melyek 60,000 frint adattak zálogba, meöböz az árkelet szerént elkövetkezök addig pedig, míg ez megtörténhetnek, az utánok járó nem épen ölös kamat fizetessék.

Id. Fellmayer Antal képviselő ön e pénzügyi föladat megoldásává meghívja.

A tisztviselök járulékat következőleg határozottak meg: polgármester 2000 frt, főbíró 1800 frt, főkaptány 1700 frt, tanácsnokok, főjegyzö és főjegyzés 1200 frt, főkamarás 1000 frt, alkaptány és érdemester 900 frt, főmérnök, főörvos, telekbíró, első aljegyzö 800 frt, postabiztos 750 frt, második aljegyzö, aljegyzés, telekönyvi ellenör 700 frt, harmadik aljegyzö, ígatók és kiadó, kaptányi segéd, alkanarás, alszámvevö, második mérnök, levéltárnok, pertáros, másodörvos 600 frt, szállásolási biztos, esendbiztosok 500 frt, körägondnok, várnagy, sebészek 400 frt, hidbiztos és selyemtenyészési fölljegyelö 300 frt.

Országgyűlés egybehívása tavaszö 2-ára.

A f. évi tavaszö 2-án Budán összehívandö legközlelebbi országgyűllésre küldendö követekek választásra néve az 1847. évi V. t. c. alapján O. s. ap. kir. Füslege követekezendöket méltözottat legkegyelmesebben elrendeni:

1. §. Mindazok, kik a megyékben és szabad kerületekben az országgyűllési követe választásában eddig szavazattal bírtak, e jog gyakorlásában ezennel meghagyatnak. Ezeken kívül

2. §. Az országnak és kapesolt részeknek mindazon benszelletett vagy honosított, legalább 20 éves és sem atyai, sem gyámni, sem gazdai hatalom, sem pedig elkövetett hüségletenség, csempékedés, rablás, gyilkolás és gyujtogatás miatt fenytiek alatt nem löve lakosai, a nöket kivéve, a törvényesen bevett vallások különbsége nélkül, választók:

a) Kik szabad királyi városokban vagy rendezett tanácsesallott községekben 300 frt értékű házat vagy földet; egyéb községekben pedig a fonállott urbér értelmében vett egy negyed telket vagy ezzel hasonló kiterjedésű birtokot, kizáró tulajdonú vagy hitveseknek s illetölég kisköru gyermekeikkel közösen bírnak.

b) Kik mint kézművesek, kereskedök, gyárosok telepedve vannak, ha tulajdon nélküllyel, vagy kereskedési teplepp vagy gyárral bírnak, s ha kézművesek, folytonosan legalább egy segédrel dolgoznak.

c) Kik, habár a főnebbi osztályokba nem esnek is, saját birtokukat vagy tőkejükböl eredö 100 ezüst forint évenkénti állandó s biztos jövedelmet kimutatni képesek.

d) Jövedelmükre való tekintet nélkül a tudósok, sebészek, ügyvédek, mérnökök, akadémiai nlvteszek, tanárok, a magyar tudós társaság tagjai, gyógyszerészek, lélekészek, segédlelkészek, községi jegyzök és tanítók, azon választó kerületben, melyben állandó lakásuk van.

e) Kik eddig városi polgárok voltak, ha a főnebbi pontokban leirt követséggel nem bírnak is.

3. §. Választathó mindaz, ki választó, ha életének 24 évét betöltötte.

4. §. Az országnak kövételküldés végett választó kerületekre fölötása, a megyék, kerületek és sz. k. városok törvényhatósági területek és önállására néve semmi változást nem okoz.

5. §. Fog pedig állani a képviselő ház az alább kijelölt számu körvetekböl, kik mindnyájan egyenlö szavazattal bírandnak.

Szeged küld 2 követe.
H.-M.-Vásárhely " 1 "
Szentes " 1 "
Csongrád városa " 1 "
Csongrád megye " 2 "

6. §. Minden egy követe választása végett egy ktlön választó kerületnek kell alakítani s mind egyik választó kerület csak egy országgyűllési követe választat.

7. §. Minden megyének a jelen rendszabály kihirdetése után legfölebb 20 nap alatt tartandö bizottmányi ülésében.

a) A megyének választó kerületekre az 5. §-ban meghatározott követszám szerenti fölötása s e kerületnek az 5. §-ban foglaltaknál kívül kijelölendö főhelyei, alispánilag összehívandö küldöttség által előlegesen készitendö terv nyomán a népesség számára s illetölég a lakásuk helyén kívül szavazandó választók könnyedségére való tekintettel megállapítatnak.

b) A jelen törvény rendelkezéseinek végrehajtására s általában a választási ügynek minden ágazataiban kezelésére s veziretelére egyik alispánnak önöklete alatt egy több tagból álló s a magyar királyi helytartótanácssal közvetlen érintkezésbe lépendö központi választmányi választatik oly módon, hogy 41-an a megyének külön választó kerületi mind képviselve legyenek s kellö arányban a községeknek elljárói is részt vegyenek.

8. §. A 7. §. a) és b) pontja szerént a választó kerületek s a középponti választmányi alakítására néve teljesitendöket a szabad kerületekben szintén a bizottmány; az 5. §. a) pontja szerént

országgyűllési szavazattal fölrühözött sz. k. városokban pedig a bel- és kültanacs (városi tanács és képviselöi testület) közös ülésökben teljesitendö.

9. §. Középponti választmányt azon szabad kerületekben és városokban is kell alakítani, melyek csak egy országgyűllési követe választandóan.

10. §. A 7. és 8. §§-ok értelmében hozandó határozatok a m. k. helytartótanácsnak haladéék nélkül megküldendö.

11. §. A középponti választmány tagjai a követező esküt teszik le:

"Én N. N. esküszöm stb., hogy mindazt, mit az országgyűllési követekek (vagy követekek) választására néve küldelteszembezh képest teljesíteni tiszteltem tartozandók, híven, részrehajlás nélkül, lelkiismeretesen teljesitendem. Isten engem stb."

12. §. A középponti választmány küldeltesse után legfölebb egy hét alatt összejövel.

a) A vezirelate áll tartozó mindegyik választó kerületre néve a választóknek összejöására 3 tagból álló küldöttséget nevez.

b) Meghatározza a napot, melyen a választóknek összejöására a kerületenkint evégre kijelölendö helyen kezdetét venni, s a kezdö nap beszámításával 14 egymástán követözök napokban fölbeszakasztás nélkül folytatottat fog.

13. §. Az első §. b) pontjában említett határnap a központi választmány általi kitüzésetöl számítva 21 napnál rövidebb, 30-nál hosszabb nem lehet, s követekek, az egyházi szöszökböl hirdetések, a hirdeteméyeknek helységenkint nyilvános helyeken kiügészítése s más éreszen szokásban lövö módoknak használatá mellett lehető legnagyobb nyilvánossággal, haladéék nélkül közödmösára bocsátandó.

14. §. A választók összejöására kinevezett küldöttségek a kijelölt helyeken a 12. §. b) pontjánál említett 14 nap lefolyása alatt naponkint tüz tartanak s a bejegyzetés végett magukat jelentö választókat a magyar kir. helytartótanács által evégett a központi választmányok idejében megküldendö táblás jegyzékekbe bejegyzik.

15. §. Az összejöő választóknak az eddigi megyei választók s illetölég városi polgárok lajstromai, az adóbeli összejöások, s más hasonló adatok használatul átadván, képességüket a bejegyzés végett jelentökek, amennyiben az összejöő választmány arról a kezemlő lövö adatokból meg nem gyözödnék, igazolni tartoznak.

16. §. Az összejöő küldöttségek a választóknek, kit bejegyez, ezt szóval is kijelentvén, a bejegyzett választók neve után az igazolási szolgálókat, az összejöő jegyzékeknek e végett nyitandó külön rovatában, sommás kivonatan bevezeti, egyserimind pedig azokrol is külön névjegyzék készit, kik bejegyzetésük végett magokat előtte jelentetik, de attöl állam elmozdítottak.

17. §. Az összejöő küldöttségek az összejöő 3 egyenlö példányban vezetik s aláírásaikkal ellátva a 11. §. b) pontjában említett 14 nap elteliével a középponti választmányának haladéék nélkül beadják.

18. §. Az összejöő választmányok által beadandó összejöőknak egyik példánya a középponti választmány által meghatározandó s előre közhírhé tendö, nyilvános helyen mindenki által megtekinthetés végett több napokon át ki fog tétetni.

19. §. Az, ki az összejöő választmány által a bejegyzetésöl elmozdítottat, valamint az is, ki másnak bejegyzése ellen észrevételét nem kíván, az összejöőknak e tekintetben megigazításra a középponti választmányhoz folyamodhatik.

20. §. Az, ki bejegyzetés végett magát az összejöő választmányok egyike előtt sem jelentette, e végett többé a középponti választmányhoz nem járhat.

21. §. A középponti választmány, a választók összejöőknak bejegyzése után legfölebb egy hét alatt összejövel:

a) az illetö küldöttségek által beadott összejöőiratokat és

b) a 14. §. értelmében benyújtott folyamódásokat megvizsgálja;

c) azoknak jegyzékét, kiket a beadott folyamódások folytában az összejöőből kihagyandóknak vagy ahhoz hozzáadandóknak határozó, a beadott összejöőknak mindegyik példányához az önöknek és jegyzöknek aláírásával hozzácsatolja.

d) Az összejöőknak minden beadott folyamódások tárgyalása mellett tököletes kiügazításöl tüzletit naponkint folytatja.

e) Az ékepen megigazított összejöőkböl egy példányt a választásnapi használatul megtartván, egyet a hatóság levéltárába tesz be, egyet a magyar királyi helytartótanácsnak, tüzseink megkezdésölétöl számítva legfölebb 14 nap alatt, bektüld.

22. §. A középponti választmány minden tanácsköszároló a jelenlévök nevének följegyzése mellett a kebeléböl választandö jegyzö által, rendes jegyzökönnyvet vezetett, s annak egy példányt a levéltára tevén, a másikat a helytartótanácsnak idöszakonként föküldi.

23. §. A középponti választmányoknak, valamint az összejöő küldöttségeknek is, tüzseink nyilvánosnak.

24. §. Az országgyűllés megnyitására napja kihirdetvén, az országgyűllési követe választás ha-

tárnappa iránt a középponti választmányok akként intézkednek, hogy

a) bekövetkezése előtt 15 nappal az illető törvényhatóságon közhírré tehetősek, s

b) az országgyűlés megnyitását legalább 4 héttel megelőzve.

25. §. A választás határnapja kitűztetvén, a központi választmány elnöke a 13. §-ban említett módon a lehető legnagyobb nyilvánossággal haladékok nélkül közhírré teszi.

(Vége köv.)

V i d é k.

H. M. Váraszerhely, téli hó 25-én.

Városunk lakossága f. évi téli hó 22-én tartott népgyűlés alkalmával tisztújítási elnök választása végett gyűlést egybe, ilyenül — köztisztviselőkből álló házakért, helytartóknak felkérés, nagyszürettel Gaál Dániel urat — szavazat után nagy többséggel megválasztotta, ki a közbizalom nyilvánulásának engedel, azonnal elfoglalta azon tét, melyen haladva velük elérhetni, hogy városunknak oly tisztikart fogunk választani, mely hivatalos működése által bizonyítandja, miszerint nem volt érdemtelennél bízodalimunkra.

Visszatérve ezen tisztújítási elnökválasztásra, lehetlen soraimat bevégezni addig, míg el nem mondom, s ezáltal mintegy intő s kibékítő szerepet nem öltök magamra, hogy ezen választás alkalmával oly sajnálatos esetek fordultak elő, melyek a személyeskedés megvetésemre többéget hordozák magukon. Nem hallgathatom el, hogy meg ne rójam hírlopilap azon ferde modort, mely a személyes sértésekre, s ezáltal a nép ingerültségére szolgáltatót okot és alkalmat. Uram! gondoljuk meg, hogy a haza jóléte az első kérdés, s azt úgy érthetjük el, ha egyetértők leszünk, s nem tesszük azt más felebarátainknak, elvokunknak, mit mi magunknak nem ohajtnak. A netán félreértett, vagy talán gondatlanul, de minden rosszakarát nélkül kifejtett szóban ne találjunk sérelmeket, vagy ha találunk, ne toroljuk vissza azokat nyilvánosan oly módonban, s azon nép előtt, melyet szemből ügyért hívtunk egytűre, s ki valódi dilaig megbatva arról győződött meg, hogy a kabátos egyének közti személyes és mondhatlan ürdörítő szóharagnak színpadja előtt áll. — Uram! Csúszik meg egymást, s ne legyünk mostoha testvérek ily válságos időben, midőn minden szent ügyért egyvartan van átvihetve keblünk, s ha talán az eljárás iránti nézetek elágazók is némelyek között — tekintünk azt, hogy a fűszében a valódi hazaszeretethez egytűre olvadunk. Én úgy tartom, legalább azt tapasztaltam ezuttal is, hogy azon nyilak, melyeket a márványlapra lövünk, visszahullanak önmagunkra. Nem hallgathatom el azon meggondolatlanul kiejtett szót sem, mintha az ezelőtti tanács nyuzó lett volna, mert bár tagadni nem lehet, hogy sok visszafelé történt, meg se szar ezáltal önállóságban kimondanunk, miután a volt tanácsban oly tagok is vannak, kiket szívesen látnánk jövők tisztikarunk soraiban, s kik már mintegy szíven szurva, lehetetlen, hogy a legnagyobb lelkiátjálom között föl ne jadjunk. Ne legyünk túlzók, s bigyűk, hogy ha létezek esküvőnk rémeképe, azokat mi önmagunk teremtik. Vessünk azonban fátyol mindeure, merítsünk mindent a feledés tengerébe, s azon időt, mit azokkal töltönnék, fordítsuk a hazai ügyek tetleges valódiságára. Legyünk tehát egyetértők, s hitessék el önmagunkkal, hogy csak akkor leendünk valódi jó hazának, ha a közjó ugy kívánván, a személyes sértést is elhallgattuk, s fildáozunk személyes érdekeinket a haza boldogságáért, jóléteért. Z.

(Népgyűlés Csongrádon.) Csongrád városnak f. hó 20-án örmájára volt: a megyei határozat értelmében népgyűlés hív hirdetve, határozandó ezen kérdés fölött: „Rendezett vagy parasztanács legyen-e Csongrádon?” Az előjelek nem voltak kedvezők, mert az elfogultság, szövetkezve az önzéssel és korlátolt értelemmel, kilátást nyújtott a győzelemre azoknak, ki a közlgy viszonyait a magánélet apró körülmenyieit elválasztani nem tudják és a közlgy szükségesség diadalát magánjellemű célokért kockáztatnák.

S ily lón, mikép Tóth István ur, ki meggyűlöltömi minőségben a népgyűlésnek vezérirányt adott, egész népszónoki tehetséget kifejtette, hogy azon pártotmeget, mely értelem szigallatot folytén a paraszttanács mellett volt szavazandó, az ügyválas minősége s a rendezett tanács előnyéről és a paraszttanács hátrányairól fölvilágosította.

Igen alaposak voltak indokai, melyekkel a rendezett tanács előnyét támogatta, nagyrabecsült érdemel rögtönzött és mégis kimerítő szónoklatának minden pontjára, csak talán egyetlen okslyt esetünk némén észrevétele alá, midőn t. i. mondá, hogy ha rendezett tanács lesz, a helybeli rendezett tanácsbeli tag, ki itt született, és itt is hal meg, józannabb észszel és igazságosabban fog intézkedni és itelni, mint ki másóvával ma s ma itt, holnap másutt van. Ámbár a rendezett tanács eszméjét ma

gam is fölitével pártolom, a hivatkozott okado-lást a megyei bármely alkotmányos szolgábról el-len taloznák találom.

Hanem elengedhető az úgy győzelem örmé-ben ezen hibás és jókora éles kifejezés, tulajdonít-ható lévén inkább a fontos ügy melletti föltűnt-lelkesedésnek és a szónoki hevéllynek, mintsem komolyabb véleménynyilvánításnak, meggyőződé-lévé, hogy a rögtönzés áradzó hullámütései közt nem is lehetett elégégsé idő s kimerítéség a szav-ak és kifejezések választékos szabatosságát mér-legelni.

Általában tehát áll az, hogy Tóth István ur, mint mondani szokás, „Föltűtötte az egri nevet”, mert a helybeli értelmi erők befolyása ezen lényeges kérdést a magasabb hazafini követ-elményeknek megfelelőleg alig fogta volna megold-hatni.

A csekélyebb mozzanat részletek esetelését mellözve, miután szavazatra került a dolog, s szav-azat ellen, mely parasztanácsot kívánt, 410 szav-azat rendezett tanács mellett szólt. Tehát két-szételűl nem várt és fényes eredmény, miert is Csongrád város népsége tiszteltemtől jelt és bizonyosság adta nagykorúságának és az 1848-ki elvek és emlékekhez öszinte ragaszkodásának.

Nem ismerem az oklevél tartalmát, mely az 1848-ki törvény alapján Csongrádnak a rendezett tanács minőségét engedélymezte, s ezért T. Tóth István urnak azon értelemezését, mely szerint a csongrádi rendezett tanácsot minden polgári ügy-ben első bírósági hatósággal fölruhazottunk nyilvánítá, észrevétel nélkül hagyom, kijelentvén csak azt, hogy a rendezett tanács első bírósági hatósá-gos szabályszerűleg az 1837. évi XX t. c. 1840. XI. t. c. 1840. IX. t. c. 6. §., 1840. XXII. t. c. 1. §., 1837. XVIII. t. c. 17. §-a által kijelölt ese-tekhez szorítok, s ezért kérdés marad, hogy a csongrádi rendezett tanács, mint p. Eger, Nyitra, Pápa stb., minden polgári ügyekben első bíróságot képezhet-e, vagy csak a fön körülirt esetekben?

A dolgok élere mindig és mindenütt értelmi tehetségek kellene, melyeknek beszéd nem az iz-letli szerenye vagy a földek és barnok sokaságá-tól mérjük, melyekkel metálnul egyik vagy másik polgártárs — eseményszerűleg — megáldva van, s nem helyezünk nagy súlyt a természetes, bár kitűnően ügyelemre méltó, de nem művelt és így ki nem fejlett elméleti tehetségre, hanem számba vesszünk, megjel-e valakinek szellemi műveltsége azon egyéneknek, melyek azon haladó kor kívánal-mai szerint az állam, megye és városi ügyek re-zetésére elengedhetlenül szükségesek; mert a szabadság szeretele kevésbé művelt embernél is ter-mészetes tisztán, de a szabadságot a szó nemesebb értelmében szabály szerént csak a művelt ember szeretheti; ez képes ugyanis lényekben fölögni a szabadság nagyságának bocsát, politikai jelentősé-gét és erkölcsi horderejét, s így ez megtag-tásáért minden időben vagyont, vért, életét — ha kell — áldoztat hozni, s másokat is ily áldo-zattányokra az ékesen szólás varázserejével s tu-dományos és meggyőző okával rábeszéli, rábíri s fölkeltesíti; midőn a nem művelt ész és szív, magára hagyatva, visszareten az áldozatóktól, s így képtelen mások szívet és esztét áldozattételekre fölvilágítani, mivel a ködfátyol, mi értelme látá-tárát körvezi, akadályozza annak megteletében, mi a művelt ész felhőtlen napfényénél a kétkedés borját eloszlatja. Ilyen értelmiség kell elljárónak, kik legyenek a nép napjai s áldáshozó vilá-gosságot terjeszzenek erkölcsi és politikai tekintetben.

Mi már magát azon megyei határozatot illeti, mely ezen kérdésem ekép leendő eldöntését ren-dülte, ez — úgy tartom — vizsgálás volt; mert az 1847. XXIV. t. c. 1-ső §-a értelmében olyan város, mint Csongrád is, mely 1848 előtt ren-dezett tanácsos nem bírt, a megye meghallgatása mellett a miniszterium javaslatairól ólósége, illető-leg a királyi helytartó által első bírósági hatóság-gal ellátott rendezett tanács minőségével vala föl-ruházható; ilyen minőséggel pedig idézett törvény engedély mellett Csongrád város már forradalom alatt fölruházva lón, vagyis rendezett tanácsot nyert és az abbeli jogelonyókat élvezte is, nem lehet lét-hetlani, miert hogy ezen törvényes előzmények tudatával szóban forgó kérdés megoldása újból népgyűlés elhatározás alá bocsátott? Midőn a nép szabadságának határozott barátja vagyok, egy-zerszint nem tartózkodom kimondani: vannak kér-dések, melyek főkép már eldöntés után, a népre hivatkozással, igen sokszor célszerűleg meg nem oldhatók; mert az értelmi kiskorúság tévesztheti szem elől azon magasabb feladatot, melynek min-denében a szenvedély által alakított aprólékos — többször képzelt — sérelmeken diadalmaszkodni kell.

Azonban Csongrád városa határozatában az idő jelére ismerünk, mutatván ez, hogy a nép nem hátra, de előre tör. Hanem Isten után és a hely-beli értelmi erők közreműködésén kívül bizony — fölléggosan szerént — t. Tóth István urat illeti a koszoru azért, hogy az előzör töllyomónak vélt parasztanácsi pártotmeget nem hitt parányiságra el-mosódott.

Mi lenne egy 17,000 népességi magyar vá-rósból, mint Csongrád, ha elljárói közrendű és magasabb értelmi műveltséggel nem bíró egyének volnának? mikép fogának eleget tenni a korszel-len józan kívánalmainak? hogyan tarthatnának lépést a polgárzat által igénybe vett haladás fölökül eszméivel? Oda kell tökédeni minden életrelvő magyar városnak, hogy népessége oly arányban álljon legalább a műveltség fokán, minőben ez a csekélyebb népességi Eperjes, Lőcsé, Késmárk stb. főlő magyarbani városok népességénél fölta-lálható. Legyen a magyar nép gazdag földbirto-ros, messze földön emlegessék nyujai, gulyái sok-aságát, de ez még nem elég; legyen művelt is, hogy a kultúra ne csak vagyoni jólétét bántlja, hanem szellemi fölénylet előtt is kalapot emeljen. Ez pedig csak akkor lesz, ha vezetői, elljárói művelt emberek lesznek; mi volna p. o. egy juh-nyájából, ha őrelt a leggyapjasabb és termesebbek sok választatnak, s nem a teremtés azon remeke, melynek neve ember? Ezen hasonlat, ha nem talá-lis tökéletesen, de a megértéshez kulcsul szolgál.

Végül fölémitem, hogy a tisztválasztás vezetésére Tóth István ur fölkeretett, ki ezt, bár előbb maga helyett Orhalmy József főszolgabíró urat, de nem mint helyi, hanem mint 1849-ben Csongrád város polgármesterét, tehát a hely-beli viszonyok és egyének ismerőjét ajánlotta, en-gedel mégis e nem látó egyhango fölívának, elfogadta, s így a többi teendők fölötti intézkedés f. hó 28-ára elnapoltott.

Egry.

TÁRCA.

Pokay János.

(Költő beszély három énekben.)

Irta Fejes István.

(Vége.)

Szólt a jó anya, s az írást kibontván,
A loó erőtlen keresget arcán
Jánosnak, Gergelynek... de aruk sötét lett,
A halalos éjnel komorabb, sötétebb.
-Anyánk, itt együnknek kegyelem ilyen irva...
Nagyobb kegyelem lett volna lenni a sírba,
De élni kell egynek érteudt, s éjen az,
Kinek kebelén lesz szamodra még vigasz.

-Szamodra nincs vigasz, boruljon el étem,
Amiért azok e szörnyit átkot kértem.
Én, én ölejek meg gyermekeim? nem, nem!
Szakadjon meg a szív sírotokál bennem,
De gondolatlan sem hajlom egytekhez,
Lelekem, szívem, amit irántok érez,
Az egy ószhatlan bú, egyenél fájdalom,
Égy megkövesült kő, ha főd a sírhalom.

És lassu zokogás vegyült a beszédbe,
A hó miatt úgy mehetett az végbe,
Mert a nőnek szörnyű fájdalma, keserve,
Kimondhatlan, miként magasztos szerelme.
Eközben a falról hullt a nap sugára,
Ismét megzörögött a börtönajtó zára,
S halványfényű mécsessel szalás ör lépett be,
Durra, parancshangon az óra t jelevente.

Az idős szóra rá határozott hangon:
-Készen vagyok, menjünk, a vétkesebb haljon.
Éljetek ti, anyám, öcsém, éneket kell,
Ne is sírásokkal hulló nyakunkkal.
Fájdalmatlan lesz a halott pilnázása,
S földhívagos éjen latomnak zöngése
Elszál majd a sírból Bátori szívéhez,
Melyben ő álmot lát s igazságot érez.

Gergelynek fűt a sző a vétkesebb haljon —
Bátyám! kiséb vagyok, nekem kell megalomom.
Emlékeket velem, zöldelet fá ága
Bőri le hantomon a sárga gyapjára.
Bátyám! ne szólj többet, hajgy engem elvezni,
Néked nem szabad még föl ártani pihenni,
Mennyoszondó szíve ne vesszen a búba,
Én megyek, a palost nyakam is elbírtá.

Szóltak, versenyeztek, s tovább szóltak volna,
De az ör beszélőt: jelen van az óra.
János pillanatil gondolkodott mélyen,
Azután ezt mondta: gyűvél keselém, vérem!
Borjál le utozor anyám kebelére,
Én addig élmegyek a gyűlés elébe,
S megviszem a hárt, hogy te akarsz megalni,
Igen, igen... nekem a dolgom még anyni...

És ment, majd megállt... és gondolkodott mélyen,
Nem azt gondola, hogy még tovább is éjen.
Kérdés gondolatok egy szobában tört ki,
Szív sohaját az így lezta ki azt megérti,
Azán nem sohajtot, nem is gondolt többet,
Szereti, de mégis elhagyja a földet,
Föllált a vécápra s a más pillanában
A hősnek szép feje lenn hevert a porban...

Jött az alkony, s rideg, sötét éjszakára
Zúgó vihar szállt a halottak sírjára;
Zúgó viharban a bércek szakadása,
Dörgő villámzásban erdők ropogása.
És fűt vésznek hirté halom, romm által,
De am az eszerek megfordultak hátál;
A többi kesereg, mit is tudna tenni?
Majd elzúg a vihar és baj se lesz semmi!

Csöndes berek, nyugodt érzelmek hazája!
Lombjaid közt zeng a tavasz eszalóánya;
Zeng égi szerelme zöldelet reményével,
Melyet az igaz szív tovább ér d.
Csöndes berekben van Póka y sírhalmja,
Fölle szolgált a szenvedők sírhalmja,
Lassu haldítás a lehaljól virágom,
Mig őszszel arra is eljön majd az álom.

Lassu hivatás a lehangló virágon...
Hull a legéd lombja, int az édes álom.
Gyászenek zendül meg a lehangló felett,
A földnek a fája emlékezet.
A menyében Gróznaj, Ágnes homlokára
Szédel angyaloknak koszorúja szája,
S mint egy menyasszony, a síra hajlótva,
Látogató kedvesét öleli, esőköja.

Tarogató.

— Szeged alkotmányos tanácsa és képviselő testülete f. hó 24-én n. 5 órakor a belvárosi egyházban hálafüladásra jelent meg. Az egyház főpapunk báni színház méltó színeiben pompázott s ájtatosokkal egészen megtölt. A szentély, szöszék és padok hazaszíneli valának díszítve. Háladás után a jelenvolt ifjúság a szöszöket kezdte meg, melyet az egész ájtatos gyülekezet áhítattal énekeltek.

— A tegnapi képviselő gyűlésében egy tárnoki leirat olvastattól föl, mely a helybeli rendfőügyelettel, mint a város már szervezte van, s így többé semmi szűkítés sincs rá, főszólatu rend. A leiratban több száza menő fegyveres ifjúságról, tisztelők stb. van szó, mi eléggé tanúsítja, a helytartótanács milyen után nyert tudósítás nyomán indult ki. Egyébiránt nem szándékunk ezuttal a tárgya melyekben ereszkünk, csak a közgyűlés érszében határozatát közöljük, mely szerint e leiratnak eleget nem tehet s az egyelet meg most föl nem oszlatzhatja, s évéget föliratot rend küldeni a m. kir. helytartótanácsnak, melyben áfiliti okait előadja.

— Ugyancsak a tegnapi közgyűlésben szóba jött a fegyvertartás is. Kéves vita után Fehérgyep peldáját követe abban egyeztek meg, hogy fegyvert viselhet minden becsületos ember.

— Az első nögyeleti táncvégalem non oly tömeges látogatásnak örvendett, minót Szeged lelkes közönségétől e jótékony intézet méltán megvárható. Pedig szép és fűdös dolog ám, mikor az ember táncolja is megérdemelt azt az ezerszeres áldást, melyet a gyermekeket óvodába küldő szülők pártfogóikra mondanak.

— Egy horgosi honfitársunk folyó hó 22-én az oroszánkévéháztól a háromkirály vendéglőig, vagy Szeged más valamely utcájában, vagy végre a Szeged-horgosi uton papírböjtökbe gőnygőlt 457 frot vesztett el. A becsületes megtaláló vagy utabigató 57 frot kap jutalmat. Jelentés tendő e lapok szerkesztőségénél.

— Az ág. h. ev. egyház javára rendezett sorsjátékra újabbán adoztak: Wágner György 1 gyöngyhüszél képet és 1 varrappánt, Tíll József 1 mozdó Jánusejtet, egy haszonbérlet 1 zsák búzát, Pillich Imre 1 zsák árpat.

— Stockinger Mor, Jösefistáti kedves rablártsunk temesvári polgármester lesz. Furcsa a világ! Négy hó előtt várförgösön, néhány nap múlva egy nagy város elnök székében.

— Sárréten egy csiptek meg egy szegény embert dohányával, hogy a finanszigató (Paulhaber) egy finácnot magyar rubába öltöztetett, ki aztán kiakuvá a dohányt. Mivel pedig kivásárgára az ember nem ment vele szekérével, a finance elment kocsiért, s visszatért egy csomó katonával, akik aztán szuronyok segédelmével könyíték meg a szegény ember kocsiját. Meddig dühöng még rajtuk az efféle Paulhaber nép!

— A lengyel határról az írjak az „A. A. Zsig”-nak, hogy a forradalmi mozgalom oly előmenetelnek tesznek, miszerint a legközelebbi körtés elkerülhetlenek tekinthetik. Sok francia rőpirát és fűlívás forgó kézkén.

— Hát a derék soproinkaj meg a volt rendőrigazgatójukat akarják megtenni polgármesternek, aki különben igen szép érdemekeket szerzett az alkotmányos tisztviselésre — a többi közt 1854-ben egy uriház névrapi vendégeit rohantotta meg őrártattal, mert a házigazda neve Lajos volt.

— A kalocsai finansbiztos lakását változtatván, a házúrával előre megegyeztet a beverendő ablakok ára fölött. — Ezt aztán igazán áthatotta a korszellem.

— A „Budapesti képes újság” Garibaldi, a szabadsághős alakrétép hozza, s egyszersmint töredékek közöl életrajzából, melyek közt a mult 1850-ki hadjárata is röviden, de igen érdekesen le van írva. Issten tartsa meg az elnyomott olaszok vigasztalására.

— Nyitra megyében a cs. k. törvényszék, teleklönyv és urbírtörvények megint nyitva van; de az ügyvédek elhatározták, hogy a cs. k. hivatalokhoz sem be nem adnak többé, sem fölök nem fogadnak el semmit. A katonaság 18-án megint elhagyta Nyitrát.

— A pesti ügyvédkar a városbáz tere-nében tanácskozmányt tartott — a törvénykezésnek a magyar alkotmányos értelmében eszközöndő átalakítása fölött. Hosszas vitatkozás után a többség azon határozott véleményt nyilvánította, hogy — a magánosok közti jogviszonyok szerelmébe küll a magyar anyagi és akali törvények összességének azonnali alkalmazása és teljes életbevitelése, a multa visszaható erő nélkül, fogantathatók.

S z i n h á z .

— Téli 23-án „Kalmár és tengerész”. Csakó dráma. E darab jellemzerepei nagyon megpróbálják az erőket, s e darab azon ritkábbak közé tartozik, melyben minden személynek szerepe van: de színesnek dícséretre legyen mondva, többnyire sikerrel oldák meg föladatukat. Molnár a túlságú föloldozó testvér, a vassáldar jellemű tengerész helyes fölállással s mindvégig híven át, valamint Dósa (Kelendi) és Együd (Arthur) is kitűnően megfeleltek néhez szerepeiknek. Tóth Rózsa (Hermina) ezuttal jónak beletalálta magát a szerep szemléltetésébe, kevesebb fésszességel mozgott, csak szavaltatáit ügykezők természetesebbé idomított. A többiek általában jól működtek. Közönség fájdalom nagyon esékly.

— Téli 24-én megújult táncvégalem.
— Téli 25-én „Fehér Otello” 1. és „Bal előtt és után” 2. fölönasó vigjátékok. Az előbbiben Simony (Harcász), Szóthó Rózsa (Prokba), Molnár (Zsuzs) és Fehérvári (Szedl uracs) igen jól működtek, kivéve, hogy Molnár né nagyon is túlbizalmas szakámet volt, mikor a tekintéts urat amugy „halja magá” mondon címzett, azt gondolta volna az ember, hogy nem is az urával, hanem valami rozsv hinyvetétt tródiálak, vagy a kultúrával beszél oly hatalmaskodó hangon. — A második, mely itt először adott, szintén jól ment, csak hogy egy pár szereplőt nem az személyesített, aki a színlapon hirdette volt. Közönség ismét csékly; ugylászik, hogy a farsang nem igen nagy barátja Thaliának.

V i z s í t á s .

TISZA SZEGEDENEL téli 26-án 14 10° 0°

Felölés szerkesztő: Kempelen Győző.

ÜZLETI HIRNÖK.

— Szeged, téli 26-án. A gabonázelet a hét másodikk felében ismét valamely élelnekbe lön s körülbelöl 15,000 méter különöni szemesgobana kelt el; jelsen 7000 méter tisztabuzát vett a kivétel gőzmalom 4 frt 80 — 5 frt 50; 4500 méter tengeri vászárlatotól tavaszi szálítására 2 frt 50; továbbá 3500 méter fönyleges ártó, 6000 termékekkel végez készlet van a piacón és csékly forgalom.

A betűszára sokat hoktak, gyorsan kel el jó áron.

Üzleti terményárak: Tiszabuzza köbbe 9 frt 20 — 80 kr, rozs 6 frt 80 — 90 kr, szemes tengeri 4 frt 20 — 40 kr.

Szegedi piaci árak: Borsó 2 ite 28 kr. Lenese 32 kr. Paszuly 12 kr. Köles mérője 2 frt 70 kr. Burgonya 1 sz. — kr. Marhahús fontja 17 kr. Juhhús 14 kr. Sertéshús 30 kr. Szalonna mászója 24 frt — kr. Zsír itejeje 45 kr. Langlízst mászója 14 frt. — kr. Zsemlyét 1 m. 9 frt 80 kr. Kenyérfontja itejeje 14 kr. Kalorizálást itejeje 6 kr. Árpádar 2 iteje 15 kr. Kékesszija itejeje 16 kr. Rizsazsa fontja 32 kr. Foaol fontja 80 kr. Répcejel 40 kr. Lennagölaj 48 kr. Fagygy mászója 20 frt 50 kr. Fagygygyertya öntött fontja 40 kr, marott 36 kr. Szappan fontja 26 kr. Körösia éle 13 frt 80 kr. Tölgyfa 1 frt 50 kr. Lányfa 7 frt 60 kr. Közén jejeje 90 kr. Széna m. uj 2 frt 50 kr. Szalma m. 90 kr. Kender m. 22 frt kr. Egy font kenyér 6 kr.

Vidéki terményárak.

Alsóausztriai mérő osztr. pénzben	Tiszai búza		Köz. szemes		Rész		Alpa		Zab		Túr.	
	ft.	kr.	ft.	kr.	ft.	kr.	ft.	kr.	ft.	kr.	ft.	kr.
Arad	5	1	—	—	2	94	1	58	1	75	1	54
Baja	4	—	2	86	2	60	1	60	1	22	4	40
Beckerek (Nagy)	4	40	3	—	—	—	1	80	1	50	2	20
Gyula	4	40	3	88	—	—	1	78	1	68	1	20
Győr	4	60	3	—	—	—	2	80	2	60	1	25
Mosony	4	20	3	60	—	—	—	—	—	—	—	—
Szécsák	4	25	—	—	2	99	2	36	1	90	3	80
Perjámos	4	—	—	—	—	—	1	50	1	30	2	—
Szabads.	4	20	3	40	1	00	1	60	1	30	1	20
Temesvár	5	5	4	15	3	35	—	—	1	75	2	35
Ujvidék	4	28	3	7	—	—	1	48	1	75	2	40
Ujbecse	5	—	—	—	—	—	1	68	1	50	2	—
Nagy-Sz. Miklós	4	25	3	50	1	80	—	—	1	50	2	40

Közeledés.

Indulások a vasútonak.
Szegedről Pestre 1 óra 10 perkor d. n., 2 óra 50 perkor éjelel
Temesvárra 1 ó. 40 p. déltán, 10 óra 15 p. este

Temesvárról Szegedre 6 ó. 50 p. reggel, 11 ó. 25 p. reggel
Pestől Bécse 9 óra 12 perkor déltán, 9 óra 20 p. este.

Érkezők a vasútonak.
Szegedről Temesvárra 6 ó. 35 p. este, 1 ó. 41 p. éjelel.
Temesvárról, Szegedről Pestre 8 ó. 23 p. reggel, 8 ó. 27 p. e.
Ceglédről Szegedre 1 óra 10 p. déltán, 9 ó. 57 p. este.
Pestől Ceglédre 8 óra 10 p. reggel, 6 óra 15 p. déltán.

Teherszállítások:
Vámegyületi mizsánszint (90 bécsi font = 100°), vámegyületi) Pestől Szegedre 3 ós szályi szerint 41, 60, 80 kr, Pestől Debrecenhez 58, 81, 113 kr, Pestől Bécse 63, 90, 124 kr, Pestől Bódenbachig 168, 212, 232 kr. Drezdai ézenföltől 3° /₁₀, Berling 14° /₁₀, Hamburgig 5° /₁₀ ezüst garas.
Általános biztosítás díjja meg fizetendő a fölölási utamon mizsánszint 1° /₁₀ kr, a mellévalókra nézve 1° /₁₀ kr, mizsánszint közönséges tehernél mizsánszint 1° /₁₀ kr, fektér 1° /₁₀ kr, kizsánszint és napokint.

HIRDETÉSEK.

932. sz. (20-1)(14-3)

Árverési hirdetés.

A szegedi cs. k. megyei Törvényszék részéről Helyi Ferenc örvendő folyóműosa fölött, a Hajós Imre névre írt, bíróság lezárolt a 2636. f. irva becsült a teleklönyvi 83. szék 4238. sz. a felek 304 négyzede 0.42 hsz. és teleknek, 250 frt tőke, annak m. évi november 28-ától járó 6° /₁₀ arányú s megéltit 41 frt költségek erejéig jelen törvényszék iródiájában (megyebáz, fölösint) leendő négyzedei ízbeni árverésre határúdiól 1861. évi február hó 9-ik napjának délelőtti 9 óraja annak kijelenésével, mikép ez árverésen a lefoglal ingatlanok beszerékem állól is el fognak adni, következő föltelekek alatt tüzetik ki, az árverési szándékozók 10° /₁₀ bímatpéz letenni a vevő, pedig a vétélár felét az árverés érvényességétől számla egy hónap alatt a bímatpéz betétásával, másik felét az első fizetésől számítva két hónapon belül 6° /₁₀ kamatokkal, felzetni, illetőleg a vétélár a jözlöges hitelközli kötelezéstörő bírói utalványosa szerint fordítani kötelez. Az átíratási költségek a vevő a vételáron kívül terhelendik. Az árverési föltelekek a törvényszék iródiájában megtekinthetik.
Szeged, 1861. évi január 8-án.

Fölhívás.

Az 1849-ik évtlen fölösolatolt szentesi kassza-egylet részéről annak itt lakó tagjai nevében s megbízásából fölühívattam mindazok, kik ez egyelet vagyonához igényt tartanak, hogy ezíránt f. évi február 28-ik napjaira irásban vagy személyesen nyilatkozzanak; — azok pedig, kik nevezett egyelet fölött vagyonból magunknak bármint is letaróztattak — elkövetendők a további letaróztásból származhatónak lennének kellettségét, az alírtalról bejelenteni, s mielőbb kezeikkel juttatni egykezezenek. — Kelt Szentesen, január 15. 1861.

Farkas Gedeon.

Lakbérbeadás.

A Széchenyi-téri felsőreszén helyezett Pann Jözsef házában egy emeleti lakás, mely 6 szoba, két konyha, istálló s egyéb hozzá szükséges helyiségek; továbbá ugyanazon házban egy 5 szoba, konyha s egyebekből álló lakás bérbeandó, s május elsőjélot fogva használatba vehető. Értekezhetni irántuk a háztulajdonossal.

Hirdetés.

Melynek fogva ezennel közhírré tétetik, miszerint a kalvária-utrában helyezett legutóbb a cs. kir. szolgabírói hivatali állású használt Zsevertiző-ékek háza, a hozzá tartozó helyiségekkel együtt, egészen vagy több részben is, egy vagy a körülmező nyekhez képest több éve a folyó évi május hó 1-ő napjától fogva bérbeandó. A ki tehát ezíránt bővebb tudomást kíván szerezni, amlírttal értekezhetik.
Szeged, 1861. január 23-án.

Fodor István, vagyon gondnok.

Házbérbeadás.

A sóház-utrában, a volt magyar szűts-céhházban egy fölösintni lakás, mely 4 szoba, konyha, kamara, pincse, padlából áll. F. évi február hó 27-én reggel 9 óra tartandó árjelés utján bérbe fog adni.

Házletadás.

A szegedi hlv. hiv. egyház, felsővárosi zádk-utrában 208. sz. ház szobaközéből eladó. Bővebb értesítést ad a lelkesít hivatal.

(15-3)

Bérbeadás.

Az egyház-téren fekvő Nagy Pál tég házban több emeleti és fölösintni elakás, f. évi első májusától kezdve bérbe adatik. — Bővebb tudomást a Máhr Jözsef csaknak.

(21-3)

Keresetetik

egy becsületes számadó ités Korcsmány kevés családú Pann Jözsef ur lakó házához.

(18-3)

Peterlongo János első tyroli fegyver-raktára

Insbruckban

ajánlja dícséretesen ismert gyártmányait, n. m.
Dícséretes puska . . . . . 15 firtól 200 firt.
Vadászfegyver . . . . . 25 „ 150 „
Celtető fegyver . . . . . 36 „ 150 „
Továbbá különösen Revolvereként minden modorban, Lefu-
chev-fegyvereket sbehek.
Mögrendelésék bármilyen fegyverekre minta vagy leírás szerént pontossan készíttetnek.
Mindennemű vadászszerszögek.
Árjegyzékét ingyen szolgáltatnak.

(22-1)

Földeladás.

A gyevit mellett az ugynevűt kétértékű hegyben 10 hold feketé föld egytestben örök áron elakás, f. évi első májusától kezdve bérbe adatik. — Bővebb értesítést szerzhethetik a tulajdonos Winkovits Jözsef, a tükör-utrában.

Legújabb **báli pártakoszoruk** s egyéb farsangi cikkek, ugy **keztyük és nemzeti jelrózsák** megérkeztek és jutányosan kaphatók
Zemlényi A. nál.
(Tanoda-utca, a „Széchenyi” hez.)